

Aino Trosell. En egen strand. Norstedts.

Hurdan är kärleken? Tålmodig, mild och den som uthärdar allt? Eller egoistisk, självupptagen och smutsig? I romanen "En egen strand" vänder och vrider Aino Trosell på Paulus ord i kärlekens höga visa. Resultatet är, för kärlekens del, högst nedslående. Två systrar, Judit och Hanna flyr arbete och familjeliv i Sverige. De är utnötta och urvridna. Hannas man följer vädjande efter på flygplatsen. Men Judit föser sin syster genom säkerhetskontrollen. Slut på patriarkatets makt och förtryck. Slut på klienterna som ätit upp Hanna i hennes roll som socialsekreterare. Flykten har ett romantiskt mål. En egen ö i Söderhavet. Där ska de läka. Där ska Judit skänka nytt liv åt sin syster. Men säg den romantik som varar. Snart ska det förflutna hinna ifatt dem. Snart ska det egoistiska i syskonkärleken utkräva sin ohyggliga tribut. Livet på Söderhavsön övergår till en obarmhärtig robinsonlek där var och en överlever efter bästa förmåga och där allianser är högst tillfälliga. Allt börjar när Judit upptäcker att Hanna inte vill räddas så som hon tänkt sig. Det trasiga de flytt bär de samtidigt med sig.

Aino Trosell är en egensinnig författare som här skapat ett psykologiskt drama med en högst oväntad upplösning. Inget får vara som det är till bokens sista blad. Hon skalar våra illusioner som vore det en lök in till vanföreställningens kärna. Lite kantigt blir det stundtals mellan romanens långa inre monologer och dess berättande avsnitt som krävs för att låta handlingen gå vidare. Som läsare känns det att vara på en teater: Stranden är scenen och de berättande avsnitten dekorbyten. Där emellan en djup brottning om livets villkor, svek och flyktdrömmar. "En egen strand" ges också samtidigt ut som ljudbok. Och jag tror den fungerar bättre för örat än för ögat, särskilt då boken är inläst av Stia Ekblad.

Jakob Carlander